

Paradisul pierdut

Eugenia Calancea

Iubirea s-a scăldat în șoapte,
Iar frunzele culese sunt arse de soare,
Numele l-am scris pe stele în noapte
Și suntem în cântec atrași de visare.

Plâng malurile mării încrustate-n sare,
Un vis de vară din paradisul pierdut,
Amintirea astăzi a rămas sub soare,
Iar visul trăiește spre necunoscut.

Tărâmul are bariere pline de speranțe,
Acolo sper să văd chipul divin,
Galant, elegant și-n inimă multe nuanțe,
Un înger al sufletului meu libertin.

Te prind în noapte-n visul meu
Să-mi cânti serenade de iubire,
Somnul mai dulce apare mereu
Și prind ținutul îndepărtat cu uimire.

Mă cufund din nou în visul astral,
Iar îngerul aduce ziua din păcat,
Să explorăm ținutul nou natural,
Trăind în pace cu gândul împăcat.